

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 204.

Ottende Session.

54de Møde.

Mandagen den 16de Februar, Aften Kl. 7.

(Forsat.)

Tiemroth (forsat): Det var, fordi man vilde have den Sætning om den absolute Forpligtelse til Betaling, ifølge Rigsdagens Nægtelse, slaaet fast ved Rigsretsdommen; men man har kun naaet, at Rigsretsdommen har sagt: Nei, denne Sætning gjælder ikke, vi have Dom for, at den absolute Virkning, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Balgfreds (Monrad) vil have tillagt Rigsdagens Nægtelse af en Efterbevilling, ikke kan finde Sted, at hans Mening i den Henseende er urigtig; men vi have ingen Dom, der freifinder de afgaaede Ministre for, hvad de virkelig kunde have forbrudt, og de ere maaffee derfor tildeels constitutionelt lige ubrugbare til at sidde paa de Pladser, de tidligere have indtaget her, netop fordi de ikke ere blevne tiltalte for den Forbrydelse, de egentlig have begaaet, og derfor for denne hverken ere dølte eller frifundne. Derfor kan man ikke drage nogen Slutning fra Rigsretsdommen. Lad Rigsdagen for Fremtiden, hvis nogen Sag af den Bessaffenhed, som Gud forbyde, skulde indtræde, stille sin Anklage bestændig, og ikke handle i Overivelse.

Dengang Spørgsmaalet om Rigsretsactionen blev forhandlet, var der 7 Medlemmer, deriblandt en daværende Rigsdagsmand fra Møen (Tutein), en anden Rigsdagsmand fra Råtholm i Sjælland, og jeg selv uærdigen, ialt 7, som stillede et Vædringsforslag, og dersom

dette var blevet vedtaget — der var kun 16 Medlemmer, der stemte for det — saa vilde det maaffee være gaaet anderledes, thi dert var der dog gjort den Forskjel, der skulde gøres, men man vilde ikke gaae ind paa dette Forslag; jeg talte ikke for det, men jeg var med at stille det. Naar derfor den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Balgfreds (Monrad) erklærer, at han vilde tiltræde det foreliggende Forslag, dersom det havde den Betydning, han omtaler, saa kan jeg ikke andet end gjentage, at det virkelig har den Betydning, han forlanger.

Ordføreren: Ja, det er høist beklageligt, at det ærede Medlem ikke tiltraadte det private Udvalg, der forberedte Anklageacten, thi jeg tvivler ikke paa, at den vilde have vundet Betydeligt ved hans betydelige Bistand. Det er endnu beklageligere, at den ærede Rigsdagsmand ikke selv er bleven offentlig Anklager, thi efter hans egen Mening idetmindste vilde han have stillet Sagen langt bedre end den Mand, der stod som offentlig Anklager. Jeg maa imidlertid gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at hans Hufommelse dog slaaer ham ikke saa lidt feil, thi Anklagebestutningen gik netop blandt Andet ud paa, at Ministeriet havde afholdt Udgifter, der vare nægtede af Rigsdagen, at det havde afholdt Udgifter paa en Tid, da Rigsdagen var samlet, saa at Ministeriet kunde have forelagt Rigsdagen Forslag dertil, og jeg skulde meget tvivle paa, at en engelsk Domstol i saadanne Tilfælde vilde have afvist Sagen. Imidlertid blev Ministeriet frifunden, uagtet Udgifterne vare afholdte, da Rigsdagen var samlet, uagtet Rigsdagen tidligere havde nægtet Udgifterne, uden at Rigs-